

Motivering for uddeling af Mathilde til Joan-Søstrene i Dannerhuset

Mathildeprisen 1999 går til Joan-Søstrene i Dannerhuset

I får prisen som en anerkendelse for det store og vedholdende arbejde, som I udfører med de kvinder, der på grund af vold, voldtægt, incest og sexchikane har et akut behov for rådgivning.

Dansk Kvindesamfund håber, at vi - ved at give jer Mathildeprisen - kan udvide kendskabet til jeres indsats. Dansk Kvindesamfund har i mange år fulgt jeres arbejde med stor respekt – ja faktisk med ærbødighed. Over for jer og jeres indsats er et ord som ære ikke for stort.

Med Mathildeprisen ønsker Dansk Kvindesamfund at anerkende både voldsopretholdere og Joan Søstrene. Som en del af det frivillige Danmark udfører I et professionelt stykke arbejde, som det ellers kun få, der har styrke og robusthed nok til at udholde.

Med Mathildeprisen vil vi også rette EN TAK til jer. I skal have tak for, at I vedholdende har holdt liv i debatten om voldtægtscentre i Danmark – sidst med høringen på Christiansborg i maj 1998, hvor Landstingssalen blev fyldt til bristepunktet. I er blevet ved og ved med at insistere på, at det er et tværfagligt grundlag, der er det bedste fundament for de centre for voldtagne, der nu endelig har fået Folketingets og Finanslovens bevågenhed. Samtidig har I insisteret lige så vedholdende på, at centrum i et center for voldtagne nødvendigvis kun kan være den enkelte kvinde, der har brug for sådan et center. Trods jeres vedholdenhed er vi desværre vidner til en gøgeungeeffekt. Det ser ud som om, kvinden og jeres frivillige arbejde bliver skubbet ud af centrum og erstattet med videnskabelige og forskningsmæssige interesser. Den udvikling vil Dansk Kvindesamfund gerne være med til at modarbejde i de kommende år, hvor det er voldtæmte, der er vores mærkesag.

I dag er der nok ikke så mange, der tænker over, at der engang var tæt kontakt mellem Joan Søstrene og Dansk Kvindesamfund. Fx var Thildernes Voldtægtsgruppe blandt stifterne, da Joan Søstrene blev dannet i 1975.

Vi har også et fællesskab omkring den kvindehistoriske milepæl, at Frederik den Syvendes Stiftelse i København blev omdannet til krisecenteret Dannerhuset. Initiativet udgik fra Dansk Kvindesamfunds arbejdsrådgivning i Borrevejle i april 1978, og efter at ca. 30 kvindeorganisationer i 1½ år havde forhandlet med stiftelsens bestyrelse, blev bygningen pludselig solgt som kontorhus. Så var det, at 300 kvinder gik i aktion. Det var den 2. november 1979, - så hvis besættelsesdatoen tæller med blandt Dannerhusets jubilæumsdage, så har vi et 20 års jubilæum, der skal fejres i år. Dannerhuset blev købt, fordi blandt andre Joan Søstrene begyndte at samle penge ind. Og helt naturligt gik beløbene ind på Dansk Kvindesamfunds girokonto. Lige så snart de første værelser var sat i stand, var det Joan Søstrene og voldsopretholdere, der flyttede ind.

Vi var også fælles, da både Joan Søstrene og Dansk Kvindesamfund i perioden 1983 – 1987 sad med i "Justitsministeriets udvalg om den forurettedes stilling i voldtægts- og voldssager." Resultatet: betænkning 1102 fra 1987 – udgør den dag i dag en væsentlig forudsætning for det fremtidige arbejde med centre for voldtagne.

Dette lille tilbageblik i vores fælles kvindehistorie og vores fælles engagement i omsorg for kvinder, der har været udsat for vold, har betydning på to måder:

For det første fordi det kræver næsten overmenneskelig styrke til stadighed at konfrontere voldens konsekvenser. Nobelpristageren Rigoberta Menchu var et levende eksempel på dette, da hun i sin tale ved Nordisk Forum i Åbo i 1994 sagde, at hun ville ære de voldtagne kvinder og samtidig fortalte, at der med hendes nobelpris også fulgte en ordre om, at hun skulle holde op med at fortælle så konkret om kvinders virkelighed.

Tilbageblikket i vores fælles kvindehistorie har for det andet betydning for den udformning, som Mathildeprisen har fået i år. - For det er nemlig ikke en statuette, jeg om et lille øjeblik skal overrække jer. Tværtimod har vi dels i forlængelse af vores interesse for Dannerhuset, og dels i respekt for jer, helt specielt fået fremstillet en udsmykning, som vi håber, I vil hænge på væggen i jeres rådgivning. Kunstneren er Jette Herne. Hun har sit atelier – kaldet Jettestuen – på øen Fur. Vi bestilte et billede til jeres gule vægge – et billede, der kan give blikket hvile.

Tag godt imod Mathildeprisen – den forpligter. Vi håber nemlig, at Joan Søstrene i Dannerhuset er kommet for at blive. Vi tror på, at der mandag og torsdag aften vil sidde Joan Søstre parat i lige så mange år, som der er kvinder, der bliver ofre for vold.